USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupeného JUDr. Pavlem Sadílkem, advokátem se sídlem Stará cesta 425, Plasy, proti žalované: **Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje**, se sídlem Nádražní 2437/2, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 4. 2018, č. j. KRPP-60355-8/ČJ-2018-030022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 5. 2018, č. j. 17 A 64/2018 – 26,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému advokátovi žalobce JUDr. Pavlu Sadílkovi **se nepřiznává** odměna za zastupování.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 18. 4. 2018, č. j. KRPP-60355-8/ČJ-2018-030022, zajistil žalobce na dobu 30 dnů podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Krajského soudu v Plzni a současně požádal o ustanovení zástupce s tím, že si přeje, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát Mgr. Jindřich Lechovský.

[3] Krajský soud usnesením asistentky soudce ze dne 30. 4. 2018, č. j. 17 A 64/2018 – 16, ustanovil žalobci zástupce JUDr. Pavla Sadílka. Proti tomuto usnesení podal žalobce

námitky, v nichž se domáhal toho, aby bylo zrušeno ustanovení JUDr. Sadílka a byl mu jako zástupce ustanoven Mgr. Lechovský, se kterým již byl v kontaktu.

[4] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením potvrdil usnesení ze dne 30. 4. 2018, neboť nepřisvědčil námitkám, že by Mgr. Lechovský byl schopen poskytnout efektivnější právní pomoc než JUDr. Sadílek.

II. Obsah kasační stížnosti

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti usnesení krajského soudu ze dne 21. 5. 2018 kasační stížností.

[6] Namítl, že v řízení před krajským soudem neexistovaly rozumné důvody pro to, aby mu nebyl ustanoven zástupcem Mgr. Lechovský. Tento advokát pravidelně dojíždí do Zařízení pro zajištění cizinců Balková, byl s věcí stěžovatele již seznámen a s ustanovením souhlasil. Stěžovatel se domníval, že by mu byl schopen poskytnout efektivnější pomoc než JUDr. Sadílek, který se sám aktivně cizineckou problematikou nezabývá.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení a shledal, že nejsou splněny. Po předložení spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že krajský soud usnesením ze dne 11. 6. 2018, č. j. 17 A 64/2018 – 37, řízení o žalobě zastavil.

[8] Skončení řízení před krajským soudem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti proti procesnímu usnesení krajského soudu vydanému v rámci tohoto řízení. Soud nemůže rozhodovat o tom, zda měl být Mgr. Lechovský ustanoven zástupcem stěžovatele namísto JUDr. Sadílka pro řízení před krajským soudem, které již bylo pravomocně skončeno. I pokud by totiž soud shledal kasační stížnost důvodnou a zrušil napadené usnesení, nemohlo by se tím „otevřít“ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti by tak nemohlo vést k účinné ochraně práv stěžovatele.

[9] Meritorní rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti by nemohlo být ani podkladem pro případnou obnovu řízení (srov. § 114 odst. 1 s. ř. s.) a nemohlo by být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuelně způsobena pouze rozhodnutím ve věci samé. Za těchto okolností nezbývá než konstatovat, že stěžovatel objektivně nemůže mít z rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti jakýkoli užitek.

[10] Uvedený závěr neznamená, že by žalobce namítající nezákonnost rozhodnutí o ustanovení zástupce zůstal po skončení řízení před krajským soudem bez možnosti dosáhnout nápravy případného pochybení krajského soudu. V takovém případě je oprávněn podat kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu ve věci samé, v níž

může namítnout vadu řízení před krajským soudem spočívající v tom, že existovaly důvody, které zpochybňují zákonnost rozhodnutí o ustanovení zástupce.

[11] Nejvyšší správní soud si je vědom, že stěžovatel podal kasační stížnost dne 29. 5. 2016, tedy ještě před skončením řízení před krajským soudem. V době podání návrhu byly podmínky řízení o kasační stížnosti splněny. Předmět řízení však v jeho průběhu odpadl, přičemž tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný.

[12] Obdobnou procesní situací se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 18. 1. 2018, č. j. 4 As 195/2017 – 23, nebo ze dne 31. 1. 2018, č. j. 1 As 314/2017 – 22. V těchto rozhodnutích vyšel přitom ze své předchozí judikatury vztahující se k obdobné procesní otázce, kdy byla podána kasační stížnost proti usnesení krajského soudu o nepřiznání postavení osoby zúčastněné na řízení, avšak v průběhu řízení o kasační stížnosti bylo řízení před krajským soudem ukončeno. V usnesení ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 As 23/2005 – 146, soud uvedl, že „[z]*ájem na právní ochraně není dán tehdy, je-li každému zřejmé, že soudní řízení v dané věci nemůže mít objektivně žádný užitek. Pokud je tedy podána kasační stížnost proti rozhodnutí městského soudu, kterým bylo rozhodnuto o tom, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, a nevede se řízení, v němž by bylo možno práva osoby zúčastněné na řízení vykonávat, pozbude stěžovatel v dosud probíhajícím řízení o kasační stížnosti zájem na právní ochraně a nastane neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pro který nelze v tomto řízení pokračovat a tuto kasační stížnost je třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.*“. Stejný právní názor vyjádřil Nejvyšší správní soud i v dalších rozhodnutích, srov. např. usnesení ze dne 20. 10. 2003, č. j. 6 Ads 42/2003 – 79, ze dne 29. 6. 2006, č. j. 4 Ads 2/2005 – 34, ze dne 11. 4. 2013, č. j. 4 As 14/2013 – 17, nebo ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 124/2016 – 25.

[13] Neexistující předmět řízení je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, soud proto odmítl kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[14] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterých žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[15] Ustanovenému advokátovi žalobce JUDr. Pavlu Sadílkovi soud odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti nepřiznal, neboť z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že ji podal stěžovatel sám bez součinnosti se svým zástupcem.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. července 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu